

หมอครอบครัว-มีหมอประจําญาติ สำหรับครอบครัว

กระทรวงสาธารณสุขกำลังขับเคลื่อนเรื่องหมอครอบครัว ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีอย่างยิ่ง เวลาไปหาหมอที่โรงพยาบาล หมอก็ยุ่งได้เจอหมอแสบเดียว หมอก็ไม่รู้จักเราไปแต่ละครั้งหมอก็เปลี่ยนหน้าไปเรื่อย ไม่คุ้นเคยกับเรื่องของเรา ไม่มีการดูแลอย่างต่อเนื่อง

หมอที่โรงพยาบาลใหญ่ แต่ละคนก็มักเป็นผู้เชี่ยวชาญแต่ละเรื่อง เช่น หมอเชี่ยวชาญโรคหัวใจ โรคสมอง โรคไต โรคปอด...

การมีผู้เชี่ยวชาญก็เป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าเป็นผู้เชี่ยวชาญกันแต่ละเรื่องๆ ไปเสียทั้งหมดก็มีข้อเสีย เช่น

นานมาแล้ว **คุณประยูร จรรย์วณิช** นักการทูตรางวัลแมกไซไซ ท่านขับรถอยู่แล้วมีอาการแน่นหน้าอก จึงขับรถเข้าไปจอดที่โรงพยาบาล แล้ว “คลาน” (ตามคำของท่าน) ไปหาเพื่อนที่เป็นอาจารย์ทางวิสัญญี อาจารย์ทางวิสัญญีเพื่อนของท่านก็ส่งท่านไปหาหมอกุ๊กกุก เพราะเห็นมีอาการแน่นในคอ... กว่าจะรู้ว่าที่จริง คุณประยูรเป็นโรคหัวใจ คุณประยูรเกือบสิ้นใจแล้ว

ประเด็นก็คือว่า เมื่อคนไข้ไม่สบาย บ่อยๆ ครั้งไม่รู้ว่า เป็นโรกระบบใด ถ้าไปโรงพยาบาลที่มีแต่หมอ เชี่ยวชาญเป็น “ช่องๆ” ถ้าเข้าช่องผิดก็เป็นอันตราย

“หมอครอบครัว” คือหมอที่ดูแลสนิทสนมกับครอบครัวประจําญาติ รู้จักภูมิหลังของครอบครัว ดูแลต่อเนื่อง มีความรู้ทั่วไป การเจ็บป่วยไม่สบายโดยทั่วไป ๘๐-๙๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องดูแลโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค แพทย์ทั่วไปหรือหมอครอบครัวดูแลได้และดีกว่าหลายอย่าง ไม่จำเป็นต้องไปโรงพยาบาล ถ้าจำเป็นต้องไปหมอครอบครัวก็แนะนำหรือติดต่อให้

ตามหลักการ ควรมีหมอครอบครัว ๘๐ : แพทย์เชี่ยวชาญ ๒๐

แต่สังคมถูกทำให้เข้าใจผิด นิยมแพทย์ผู้เชี่ยวชาญไปเสียทั้งหมด อัตรา ๘๐ : ๒๐ จึงกลับตาลปัตร

คำว่า “หมอ” ในชนบทไม่ได้หมายถึงเฉพาะแพทย์ ผดุงครรภ์ พนักงานอนามัย พยาบาล ชาวบ้านเขาก็เรียกว่า “หมอ” เราเรียกรวมๆ กันว่า “หมออนามัย”

คุณหมอนิทรรศน์ รាយยาว ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข เคยทดลองทำโครงการนักรักษาครอบครัว (นสค.) โดยแต่ละคนดูแลประชาชน ๑,๒๕๐ คนอย่างใกล้ชิดประจําญาติ อันเป็นที่มาของคำพูดที่ว่า “จาก ๓๐ บาทรักษาทุกโรค สู่บริการใกล้บ้านใกล้ใจ คนไทยทุกคนมีหมอประจำครอบครัว”

ถ้าช่วยกันทำความเข้าใจ มีความเป็นไปได้ว่าต่อไปคนไทยทุกคนมีหมอประจำครอบครัว ทุกครอบครัวมีหมอประจําญาติ คอยดูแล